2021_11_42_50

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിൻറെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിൻറെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിൻറെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021_11_42_50

[2021] 11 S.C.R. 42

ഹസ്മത് അലി

v.

അമീന ബീബി & മറ്റുള്ളവർ.

(സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 7109/2021)

നവംബർ 29, 2021

[ജസ്റ്റിസ് എസ്. അബ്ദുൽ നസീർ, ജസ്റ്റിസ് കൃഷ്ണ മുരാരി.]

സിവിൽ നടപടി ചട്ടം, 1908 – വകുപ്പ് 100, ഉത്തരവ് XLII, ചട്ടങ്ങൾ 1 മുതൽ 3 വരെ –പ്രതി 2003 മാർച്ച് 31 വരെ വാടകക്കാരനായിരുന്നെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കാനും, കേസ് സംബന്ധിച്ച വസ്തുവിൽ നിന്ന് അവരെ ഒഴിപ്പിക്കാനും, മറ്റ് ചില ആവശ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടും ഒരു വ്യവഹാരം ഫയൽ ചെയ്യപ്പെട്ട – ട്രയൽ കോടതി ഭാഗികമായി കേസ് അംഗീകരിക്കുകയും, പ്രതിയോട് കേസ് സംബന്ധിച്ച കടമുറി ഹർജിക്കാരന് കൈമാറാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു – പ്രതി ഫയൽ ചെയ്ത ആദ്യ അപ്പീൽ കോടതി തള്ളി – പ്രതി ഹൈക്കോടതിയിൽ ഫയൽ ചെയ്ത രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ, ഒരു കാരണവും വ്യക്തമാക്കാതെ ഇൻ ലിമിനെ (പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ) തള്ളിക്കളഞ്ഞു – അപ്പീൽ പരിഗണിച്ച കോടതിയുടെ വിധി: ഒരു അപ്പീലിൽ നിയമപരമായ കാര്യമായ ചോദ്യങ്ങളില്ലെന്ന് ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തണം – വിധിക്ക് കാരണങ്ങൾ നൽകുന്നത് അനിവാര്യമാണ്, കാരണം ഇത് വിധി പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ച കക്ഷിക്ക് തങ്ങളുടെ വാദങ്ങൾ എഴുതുകൊണ്ട് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കും – അപ്പീൽ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ പോലും കോടതി മനപ്പൂർവമായ ആലോചന പ്രകടിപ്പിക്കണം – അതിനാൽ, ഒരു കാരണവും വ്യക്തമാക്കാതെ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ ഇൻ ലിമിനെ തള്ളിക്കളയാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് കഴിയില്ല – ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും, നിയമപ്രകാരം പുതിയ തീർപ്പ് കൽപ്പിക്കുന്നതിനായി കേസ് ഹൈക്കോടതിയിലേക്ക് തിരികെ അയക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അപ്പീൽ അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, കോടതി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു:

2021_11_42_50

1. സിവിൽ നടപടി ചട്ടം (CPC) 100-ആം വകുപ്പിലെ ഉപവകുപ്പ് (5) അനുസരിച്ച്, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം രൂപപ്പെടുത്തിയ ചോദ്യങ്ങളിൽ മാത്രമേ ഒരു അപ്പീൽ പരിഗണിക്കാവൂ എന്ന് വ്യക്തമാണ്. 'അപ്പീൽ' എന്ന പദത്തിന് CPC-യിൽ നിർവചനം നൽകിയിട്ടില്ല. ബ്ലാക്ക്സ് ലോ ഡിക്ഷണറി (ഏഴാം പതിപ്പ്) അപ്പീലിനെ നിർവചിക്കുന്നത്, "ഒരു തീരുമാനം ഉയർന്ന അധികാരസ്ഥാപനം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടി" എന്നാണ്. ഒരു കീഴ്ക്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിലെ പിഴവുകൾ തിരുത്തുന്നതിനായി ഒരു ഉയർന്ന കോടതി നടത്തുന്ന നീതിന്യായപരമായ പരിശോധനയാണ് അപ്പീൽ. വിധികൾ പ്രസ്താവിക്കുന്ന ജുഡീഷ്യൽ സംവിധാനത്തിലെ ആളുകൾക്കും പിഴവുകൾ സംഭവിക്കാമെന്നതിന്റെ അംഗീകാരമായാണ് നിയമം അപ്പീൽ എന്ന പരിഹാരമാർഗം നൽകിയിട്ടുള്ളത്. [ഖണ്ഡിക 11][47-C-E]

2. സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ ഉത്തരവ് XLII അപ്പീൽ ഡിക്രികൾ നിന്നുള്ള അപ്പീലുകൾ തീർപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമങ്ങൾ നൽകുന്നു. അപ്പീൽ ഡിക്രികളിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലുകൾക്ക് ഉത്തരവ് XLI-ലെ നിയമങ്ങൾ ഒരു പരിധിവരെ ബാധകമായിരിക്കും എന്ന് ഇത് വ്യക്തമാക്കുന്നു. "സൊ ഫാർ ആസ് മെയ് ബി" അല്ലെങ്കിൽ "ഇൻസൊഫാർ ആസ് " തുടങ്ങിയ വാക്കുകൾക്ക് 'അത്രത്തോളം' അല്ലെങ്കിൽ 'ആ അളവോളം' എന്നൊക്കെയാണ് അർത്ഥം. ഉത്തരവ് XLII ചട്ടം 1 അനുസരിച്ച്, ഉത്തരവ് XLI-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീലിനും മുഴുവനായിട്ടല്ലെങ്കിലും ഒരു പരിധിവരെ ബാധകമാണ്. ഉത്തരവ് XLII-ൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശം അനുസരിച്ച്, ഒരു രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതിക്ക് സാധ്യമായ അളവോളം ഉത്തരവ് XLI-ലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ട്. [ഖണ്ഡിക 12][48-A-C]

3. സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 100, കീഴ്ക്കോടതിയുടെ പിഴവുകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കാനും അതിന്റെ സഹായം തേടാനും രണ്ടാമത്തെ അപ്പീലിനുള്ള അവകാശം നൽകുന്നു. ഇതിൽ ചില പരിമിതികളും ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കീഴ്ക്കോടതികളുടെ 'ഒരേപോലെയുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ'ക്കെതിരെയും 'വ്യത്യസ്തമായ കണ്ടെത്തലുകൾ'ക്കെതിരെയും സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 100 പ്രകാരം ഒരു അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്യാവുന്നതാണ്. വകുപ്പ് 100-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1) അനുസരിച്ച്, കേസിൽ 'വസ്തുനിഷ്ഠമായ ഒരു നിയമപരമായ ചോദ്യം' ഉൾപ്പെടുന്നുവെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യമായാൽ മാത്രമേ ഒരു രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ പരിഗണിക്കൂ. അതിനാൽ, സിവിൽ നടപടി ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 100 പ്രകാരം ഒരു അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുന്നതിന്, അത് കീഴ്ക്കോടതികളുടെ 'ഒരേപോലെയുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾ'ക്കെതിരെയോ 'വ്യത്യസ്തമായ കണ്ടെത്തലുകൾ'ക്കെതിരെയോ ആകട്ടെ എന്നത് ഒരു വിഷയമല്ല. വസ്തുതകളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരേപോലെയുള്ള കണ്ടെത്തലുകൾക്കെതിരെ അപ്പീൽ നൽകുമ്പോൾ പോലും, അത്

2021_11_42_50

നിയമവിരുദ്ധമാണെന്ന് അപ്പീൽ നൽകുന്ന കക്ഷിക്ക് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്. കാരണം, അത് അപേക്ഷകളുമായി ബന്ധമില്ലാത്തതും, തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ലാത്തതും, പ്രധാനപ്പെട്ട രേഖകളിലെ തെളിവുകൾ തെറ്റായി വായിച്ചെടുത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലുള്ളതും, നിയമപരമായ വ്യവസ്ഥകൾക്ക് എതിരായിട്ടുള്ളതും, ഒരു ന്യായാധിപനും ന്യായമായ രീതിയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയാത്തതുമായ തീരുമാനമായിരിക്കാം. അപ്പീൽ കേട്ടശേഷം അതിൽ വസ്തുനിഷ്ഠമായ നിയമപരമായ ഒരു ചോദ്യമുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യമായാൽ, ആ ചോദ്യം രൂപപ്പെടുത്തുകയും എതിർകക്ഷിക്ക് നോട്ടീസ് നൽകാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും വേണം. [ഖണ്ഡിക 13][48-C-G]

4. ഒരു അപ്പീലിൽ നിയമപരമായ കാര്യമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് തള്ളിക്കളയാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് മറ്റ് മാർഗ്ഗങ്ങളില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ഒരു അപ്പീലിൽ നിയമപരമായ കാര്യമായ ചോദ്യങ്ങളില്ലെന്ന് ഒരു നിഗമനത്തിലെത്താൻ, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തണം. വിധിക്ക് കാരണങ്ങൾ നൽകുന്നത് അനിവാര്യമാണ്, കാരണം അത് വിധി പ്രതികൂലമായി ബാധിച്ച കക്ഷിക്ക് തന്റെ വാദങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു. അപ്പീൽ പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ പോലും കോടതി മനപ്പൂർവമായ ആലോചന പ്രകടിപ്പിക്കണം. ഈ കോടതിയുടെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ, ഒരു കാരണവും വ്യക്തമാക്കാതെ ഇൻ ലിമിനെ (പ്രാരംഭ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ) രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് കഴിയില്ല. [ഖണ്ഡിക 14][48-G-H; 49-A]

ശങ്കർ രാമചന്ദ്ര അഭയങ്കർ v. കൃഷ്ണജി ദത്താത്രേയ ബാപ്പത് **(1969) 2 SCC 74 : [1970] 1 SCR 322;** *സൂരത് സിംഗ് (മരിച്ചവർ) v. സിരി ഭഗവാനും മറ്റുള്ളവരും* **(2018) 4 SCC 562 : [2018] 1 SCR 1063 – ആശ്രയിച്ച കേസുകൾ.**

കേസ് നിയമ പരാമർശം

[1970] 1 SCR 322 എന്ന കേസ്	**11-ആം ഖണ്ഡികയിൽ**	**ആശ്രയിച്ചു.**
[2018] 1 SCR 1063 എന്ന കേസ്	**15-ആം ഖണ്ഡികയിൽ**	**ആശ്രയിച്ചു.**

സിവിൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി: 2021-ലെ സിവിൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 7109.

ഒഡീഷ ഹൈക്കോടതി, കട്ടക്ക്, 2017-ലെ R.S.A. നമ്പർ 403-ലെ 31.07.2019 തീയതിയിലുള്ള വിധിയും ഉത്തരവും സംബന്ധിച്ച്.

2021_11_42_50

അപ്പീൽവാദിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: ജഗ്ജിത് സിംഗ് ഛബ്ര, സക്ഷം മഹേശ്വരി,

എതിർകക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകർ: ഋത്വിക് പാണ്ഡ, മിസ് നിഖാർ ബെറി, മിസ് അൻഷു മാലിക്.

കോടതിയുടെ വിധി പ്രസ്താവിച്ചത്:

ജസ്റ്റിസ് എസ്. അബ്ദുൾ നസീർ

1. അനുമതി നൽകിയിരിക്കുന്നു.

2. ഒഡീഷ ഹൈക്കോടതി, കട്ടക്ക്, 2017-ലെ റെഗുലർ സെക്കൻഡ് അപ്പീൽ നമ്പർ 403-ൽ 31.07.2019-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച ഉത്തരവിനെതിരെയാണ് ഈ അപ്പീൽ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ഉത്തരവിലൂടെ ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ തള്ളിക്കളയുകയും, റൂർക്കേലയിലെ അഡീഷണൽ ജില്ലാ ജഡ്ജ് 2015-ലെ RFA നമ്പർ 15-ൽ 04.08.2017-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു.

3. പരേതനായ മുഹമ്മദ് മുകിം, വിചാരണ വേളയിൽ മരണപ്പെട്ടു, അദ്ദേഹം റൂർക്കേലയിലെ സിവിൽ ജഡ്ജ്, സീനിയർ ഡിവിഷൻ കോടതിയിലെ 2009-ലെ സിവിൽ കേസ് നമ്പർ 15-ലെ വാദിയായിരുന്നു, ഹസ്മത് അലി പ്രതിയും. പ്രതി 31.03.2003 വരെ വാദിയുടെ വാടകക്കാരനായിരുന്നു എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനും, പ്രതിയെ വാടകയിടത്തിൽ നിന്ന് ഒഴിപ്പിക്കുന്നതിനും, മറ്റ് ചില ആവശ്യങ്ങൾക്കുമായിട്ടാണ് ഈ കേസ് ഫയൽ ചെയ്തത്. പ്രതി കേസിൽ ഹാജരാവുകയും രേഖാമൂലമുള്ള മറുപടി സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. വിചാരണക്ക് ശേഷം, 21.07.2015-ന് കേസ് ഭാഗികമായി അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ട്, വാടകസ്ഥലത്തിന്റെ ഒഴിവുള്ള കൈവശാവകാശം വാദിക്ക് കൈമാറാൻ പ്രതിയോട് നിർദ്ദേശിച്ചു.

4. പ്രതി ഈ വിധിക്കെതിരെ അപ്പീൽ നൽകുകയും, അപ്പീൽ കോടതി 04.08.2017-ന് അപ്പീൽ തള്ളുകയും ചെയ്തു. ഈ അപ്പീലുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചോദ്യം തീരുമാനിക്കുന്നതിന് കേസിന്റെ മറ്റ് വസ്തുതാപരമായ കാര്യങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

5. പ്രതി ഹൈക്കോടതിയിൽ റെഗുലർ സെക്കൻഡ് അപ്പീൽ ഫയൽ ചെയ്തു, എന്നാൽ ഹൈക്കോടതി ആ അപ്പീൽ *ഇൻ ലിമിനെ* (പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ) തള്ളി. അപ്പീൽ തള്ളിക്കൊണ്ടുള്ള ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

2021_11_42_50

2017-ലെ R.S.A. നമ്പർ 403

ഉത്തരവിന്റെ ക്രമ നമ്പർ	ഉത്തരവ് തീയതി	ഒപ്പ് സഹിതമുള്ള ഉത്തരവ്	ഉത്തരവിൽ സ്വീകരിച്ച നടപടിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഓഫീസ് കുറിപ്പ്
9	31.07.2019	അപ്പീൽ നൽകുന്നയാൾക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ ബഹുമാനപ്പെട്ട മുതിർന്ന അഭിഭാഷകൻ ശ്രീ. മിശ്രയെ കേട്ടു. ഇവിടെ സമർപ്പിച്ച വാദങ്ങളും നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച്, ഈ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ സ്വീകരിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ ഒരു നിയമപരമായ ചോദ്യവും ഈ കോടതിക്ക് കണ്ടെത്താൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനാൽ, ഈ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ തള്ളിയിരിക്കുന്നു. ഒപ്പ്/-	

6. ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് പ്രധാനമായും എതിർക്കക്ഷിയാൽ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്, അതിന് മതിയായ കാരണങ്ങൾ ഇല്ല എന്നതിനാലാണ്. വിചാരണക്കോടതിയുടെയും ഒന്നാം അപ്പീൽ കോടതിയുടെയും കണ്ടെത്തലുകൾ നിയമപരമായി തെറ്റാണെന്ന് അപ്പീൽ നൽകുന്നയാളുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നു. അപ്പീലിൽ നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നും, ആ ചോദ്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ സ്വീകരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം സമർപ്പിക്കുന്നു. എന്തായാലും, അപ്പീൽ *ഇൻ ലിമിനെ* (പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ) തള്ളിയത് ശരിയായില്ല എന്നും വാദിക്കപ്പെട്ടു.

7. മറുവശത്ത്, എതിർകക്ഷിക്കുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവിനെ പിന്തുണച്ചു.

8. വാദം ഉന്നയിച്ച കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) വകുപ്പ് 100 പ്രകാരം സമർപ്പിച്ച രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ ഹൈക്കോടതി '*ഇൻ ലിമിനെ*' (പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ) തള്ളിയത് ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയുമോ എന്നതാണ് പരിഗണിക്കേണ്ട ഒരേയൊരു ചോദ്യം.

9. സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) വകുപ്പ് 100 താഴെ പറയുന്നപ്രകാരമാണ്:

2021_11_42_50

വകുപ്പ് 100. രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ.—(1) ഈ കോഡിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിലോ അല്ലെങ്കിൽ നിലവിലുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും നിയമത്തിലോ വ്യക്തമായി നൽകിയിരിക്കുന്നതൊഴികെ, ഒരു ഹൈക്കോടതിക്ക് കീഴ്പ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും കോടതി അപ്പീലിൽ പാസാക്കിയ എല്ലാ വിധിക്കുമെതിരെയും ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു അപ്പീൽ നിലനിൽക്കും, അത്തരം കേസിൽ നിർണ്ണായകമായ ഒരു നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രം.

(2) ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരം, ഏകപക്ഷീയമായി (എക്സ്-പാർട്ടെ) പാസാക്കിയ ഒരു അപ്പീൽ വിധിക്കെതിരെയും ഒരു അപ്പീൽ നിലനിൽക്കാം.

(3) ഈ വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപ്പീലിൽ, അപ്പീൽ മെമ്മോറാണ്ടം, അപ്പീലിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുള്ള നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം കൃത്യമായി വ്യക്തമാക്കണം.

(4) ഏതെങ്കിലും കേസിൽ ഒരു നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യമായാൽ, ആ ചോദ്യം ഹൈക്കോടതി രൂപീകരിക്കണം.

(5) അങ്ങനെ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ട ചോദ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും അപ്പീൽ കേൾക്കുക. കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദിയുടെ വാദം കേൾക്കുന്ന സമയത്ത്, അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് വാദിക്കാൻ എതിർകക്ഷിക്ക് അവസരം നൽകണം:

എങ്കിലും, ഈ ഉപവകുപ്പിലെ യാതൊന്നും, റെക്കോർഡ് ചെയ്യേണ്ട കാരണങ്ങളാൽ, കോടതി രൂപീകരിക്കാത്തതും എന്നാൽ കേസിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടതുമായ മറ്റേതെങ്കിലും നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം കേൾക്കാനുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരം എടുത്തുകളയുന്നതായോ ചുരുക്കുന്നതായോ കണക്കാക്കപ്പെടുന്നില്ല.

10. സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) ഓർഡർ XLII, നിയമങ്ങൾ 1 മുതൽ 3 വരെ, ഒരു രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ തീരുമാനിക്കുന്നതിനുള്ള നടപടിക്രമം താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം നൽകുന്നു:

"ഉത്തരവ് XLII

അപ്പീൽ വിധികളിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലുകൾ

1. നടപടിക്രമം.—അപ്പീൽ വിധികളിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലുകൾക്ക്, സാധ്യമായ എല്ലായിടത്തും, ഓർഡർ XLI-ലെ നിയമങ്ങൾ ബാധകമാകുന്നതാണ്.

2021_11_42_50

2. കോടതി രൂപീകരിച്ച ചോദ്യത്തിൽ അപ്പീൽ കേൾക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കാനുള്ള കോടതിയുടെ അധികാരം.–സിവിൽ നടപടിക്രമം ഉത്തരവ് ചട്ടം 11 പ്രകാരം ഒരു രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ കേൾക്കാൻ ഉത്തരവിടുമ്പോൾ, വകുപ്പ് 100 അനുസരിച്ച് കോടതി നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം രൂപീകരിക്കേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ ചെയ്യുമ്പോൾ, രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ ആ ചോദ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേൾക്കാൻ കോടതിക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാം. കോടതിയുടെ അനുവാദമില്ലാതെ, അപ്പീൽ നൽകുന്നയാൾക്ക് അപ്പീലിൽ മറ്റ് കാരണങ്ങൾ ഉന്നയിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. വകുപ്പ് 100-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ അനുസരിച്ചായിരിക്കണം ഈ അനുവാദം നൽകേണ്ടത്.

3. **ഉത്തരവ് XLI-ലെ ചട്ടം 14-ന്റെ പ്രയോഗം**–ഉത്തരവ് XLI-ലെ ചട്ടം 14-ന്റെ ഉപനിയമം (4)-ൽ 'ആദ്യ കോടതി' എന്ന് പരാമർശിക്കുന്നത്, അപ്പീൽ വിധിയിൽ നിന്നോ ഉത്തരവിൽ നിന്നോ ഉള്ള അപ്പീലിന്റെ കാര്യത്തിൽ, യഥാർത്ഥ വിധിയിൽ നിന്നോ ഉത്തരവിൽ നിന്നോ അപ്പീൽ നൽകിയ കോടതിയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കണം."

11. മേൽപ്പറഞ്ഞ വ്യവസ്ഥകളിൽ, പ്രത്യേകിച്ച് സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) വകുപ്പ് 100-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (5) അനുസരിച്ച്, ഹൈക്കോടതി ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം രൂപീകരിച്ച ചോദ്യങ്ങളിൽ മാത്രമാണ് ഒരു അപ്പീൽ കേൾക്കുക എന്നത് വ്യക്തമാണ്. 'അപ്പീൽ' എന്ന വാക്കിന് സിവിൽ നടപടിക്രമത്തിൽ (CPC) നിർവചനം നൽകിയിട്ടില്ല. ബ്ലാക്ക്സ് ലോ ഡിക്ഷണറി (ഏഴാം പതിപ്പ്) അപ്പീലിനെ ഇങ്ങനെ നിർവചിക്കുന്നു: "ഒരു തീരുമാനം പുനഃപരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഉയർന്ന അധികാരകേന്ദ്രത്തിന് മുന്നിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന ഒരു നടപടിക്രമം." ഒരു കീഴ്കോടതിയുടെ തീരുമാനത്തിലെ പിഴവുകൾ തിരുത്തുന്നതിനായി ഉയർന്ന കോടതി നടത്തുന്ന ഒരു ജൂഡീഷ്യൽ പരിശോധനയാണ് അപ്പീൽ. നീതിന്യായ വ്യവസ്ഥയുടെ തലപ്പത്തുള്ളവർക്കും പിഴവുകൾ സംഭവിക്കാം എന്ന തിരിച്ചറിവിലാണ് നിയമം അപ്പീൽ എന്ന പരിഹാരം നൽകുന്നത്. **ശങ്കർ രാമചന്ദ്ര അഭയങ്കർ v. കൃഷ്ണജി ദത്താത്രേയ ബാപ്പത്[1]** എന്ന കേസിൽ ഇങ്ങനെയാണ് വിധിച്ചത്:

> "5.....*സ്റ്റോറിയുടെ ഭരണഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള* (അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ) പ്രശസ്തമായ ഗ്രന്ഥത്തിൽ, വാല്യം 2, ആർട്ടിക്കിൾ 1761-ൽ പറയുന്നത്, അപ്പീൽ അധികാരപരിധിയുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ മാനദണ്ഡം എന്നത്, അത് നിലവിൽ വന്ന ഒരു കേസിലെ നടപടികൾ പുനഃപരിശോധിക്കുകയും തിരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ്, അല്ലാതെ ഒരു കേസ് ഉണ്ടാക്കുകയല്ല. അപ്പീൽ അധികാരപരിധി വിവിധ രൂപങ്ങളിൽ പ്രയോഗിക്കാവുന്നതാണ്,

1 1969 (2) SCC74

നിയമനിർമ്മാണസഭ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഏത് രൂപത്തിലും ഇത് ആകാവുന്നതാണ്. ആർട്ടിക്കിൾ 1762 അനുസരിച്ച്, അപ്പീൽ അധികാരപരിധി പ്രയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള ഏറ്റവും സാധാരണമായ രീതികൾ, കുറഞ്ഞപക്ഷം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഏറ്റവും അറിയപ്പെടുന്നവ, ഒരു റിട്ട് ഓഫ് എറർ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു അപ്പീൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു കേസ് കീഴ്ക്കോടതിയിൽ നിന്ന് മാറ്റുന്നതിനുള്ള ഏതെങ്കിലും നടപടിക്രമം എന്നിവയാണ്. ഒരു അപ്പീൽ സിവിൽ നിയമത്തിന്റെ ഉത്ഭവമാണ്, അത് ഒരു കേസിനെ പൂർണ്ണമായി പുനഃപരിശോധനയ്ക്കും പുനർവിചാരണയ്ക്കും വിധേയമാക്കുന്നു, അതായത് വസ്തുതയും നിയമവും ഒരുപോലെ പുനഃപരിശോധിക്കുന്നു....."

12. സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) ഉത്തരവ് XLII, അപ്പീൽ വിധികളിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലുകൾ തീരുമാനിക്കുമ്പോൾ പാലിക്കേണ്ട നടപടിക്രമങ്ങൾ നൽകുന്നു. ഇത് അനുസരിച്ച്, ഉത്തരവ് XLI-ലെ നിയമങ്ങൾ, **സാധ്യമായ എല്ലായിടത്തും,** അപ്പീൽ വിധികളിൽ നിന്നുള്ള അപ്പീലുകൾക്ക് ബാധകമാണ്. "സാധ്യമായ എല്ലായിടത്തും" അല്ലെങ്കിൽ "ഇൻസോഫാർ ആസ്" പോലുള്ള വാക്കുകൾക്ക്, 'അത്രത്തോളം', 'അളവോളം' എന്നിങ്ങനെയാണ് അർത്ഥം. ഉത്തരവ് XLII ചട്ടം 1 അനുസരിച്ച്, ഉത്തരവ് XLI-ലെ വ്യവസ്ഥകൾ രണ്ടാമത്തെ അപ്പീലിനും ബാധകമാണ്, പൂർണ്ണമായിട്ടല്ലെങ്കിൽ പോലും, ഒരു പരിധി വരെ. ഉത്തരവ് XLII-ൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ കണക്കിലെടുത്ത്, രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ കേൾക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതിക്ക് സാധ്യമായത്രയും ഉത്തരവ് XLI-ലെ നടപടിക്രമങ്ങൾ പിന്തുടരേണ്ടതുണ്ട്.

13. സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) വകുപ്പ് 100, കീഴ്ക്കോടതിയുടെ പിഴവുകൾ പരിഹരിക്കാൻ ഹൈക്കോടതിയെ സമീപിക്കാനും അതിന്റെ സഹായം തേടാനുമുള്ള രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ അവകാശം നൽകുന്നു, അതിൽ നൽകിയിട്ടുള്ള പരിമിതികൾക്ക് വിധേയമായിട്ടാണ് ഇത്. സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) വകുപ്പ് 100 പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപ്പീൽ കീഴ്ക്കോടതികളുടെ 'യോജിച്ച കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് എതിരായും 'വിഭിന്നമായ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക് എതിരായും ഫയൽ ചെയ്യാം. സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) വകുപ്പ് 100-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (1) പ്രകാരം, കേസിൽ 'ഒരു നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന്' ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രമേ ഹൈക്കോടതി ഒരു രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ പരിഗണിക്കൂ. അതിനാൽ, സിവിൽ നടപടിക്രമം (CPC) വകുപ്പ് 100 പ്രകാരമുള്ള ഒരു അപ്പീൽ പരിഗണിക്കുന്നതിന്, അത് കീഴ്ക്കോടതികളുടെ 'യോജിച്ച കണ്ടെത്തലുകൾക്ക്' എതിരാണോ അതോ 'വിഭിന്നമായ കണ്ടെത്തലുകൾക്ക്' എതിരാണോ എന്നത് പ്രധാനമല്ല. വസ്തുതകളെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു യോജിച്ച കണ്ടെത്തലിനെതിരെ അപ്പീൽ നൽകിയാലും, അപ്പീൽ നൽകുന്നയാൾക്ക് അത് നിയമപരമായി തെറ്റാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ അർഹതയുണ്ട്. കാരണം, അത് ഹർജിയിലെ വാദങ്ങളെ

ആശ്രയിക്കാതെ രേഖപ്പെടുത്തിയതാകാം, അല്ലെങ്കിൽ തെളിവുകളില്ലാത്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ, പ്രധാനപ്പെട്ട രേഖാമൂലമുള്ള തെളിവുകൾ തെറ്റായി വായിച്ചതിനാലോ, നിയമവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് എതിരായിട്ടോ രേഖപ്പെടുത്തിയതാകാം, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ജഡ്ജിക്കും ന്യായമായും എത്താൻ കഴിയാത്ത ഒരു തീരുമാനമാകാം അത്. അപ്പീൽ കേട്ടതിനുശേഷം, അതിൽ ഒരു നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, ആ ചോദ്യം രൂപീകരിക്കുകയും പ്രതിഭാഗത്തിന് നോട്ടീസ് അയയ്ക്കാൻ നിർദ്ദേശിക്കുകയും വേണം.

14. ഒരു അപ്പീലിൽ നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ, ആ അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് മറ്റ് വഴികളില്ല. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീലിൽ ഒരു നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യവും ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല എന്ന നിഗമനത്തിൽ എത്തണമെങ്കിൽ, ഹൈക്കോടതി അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട്. വിപരീതമായി ബാധിക്കപ്പെട്ട കക്ഷിക്ക്, അവരുടെ വാദങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് സ്വീകരിക്കാത്തതെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ കാരണങ്ങൾ സഹായിക്കും. ഒരു അപ്പീൽ പ്രവേശന ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ തള്ളിക്കളയുമ്പോൾ പോലും, കോടതി തങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഉപയോഗിച്ച് ബോധപൂർവം ചിന്തിച്ചുവെന്ന് കാണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിനാൽ, ഒരു രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ, അതിന്റെ നിഗമനത്തിന് കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കാതെ *'ഇൻ ലിമിനെ'* (പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ) തള്ളിക്കളയാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് കഴിയില്ല എന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

15. **സൂരത് സിംഗ് (പരേതൻ) v. സിരി ഭഗവാനും മറ്റുള്ളവരും**[2] എന്ന കേസിൽ, ഒരു രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ സ്വീകരിക്കാതെ തന്നെ തള്ളിക്കളയുന്നതിന്, ഹൈക്കോടതി അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ഈ കോടതി വ്യക്തമാക്കി. അതിൽ ഇങ്ങനെയാണ് വിധിച്ചത്:

> **29.** വകുപ്പ് 100-ന്റെ രീതി അനുസരിച്ച്, ഒരു അപ്പീലിൽ നിർണ്ണായകമായ ഒരു നിയമപരമായ ചോദ്യം ഉൾപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, അത്തരം ചോദ്യം വകുപ്പ് 100-ന്റെ ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം രൂപീകരിക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ചോദ്യം രൂപീകരിക്കുന്നത് മാത്രമാണ് ഉപവകുപ്പ് (5) അനുശാസിക്കുന്ന നടപടിക്രമം അനുസരിച്ച് അപ്പീൽ അന്തിമമായി തീരുമാനിക്കാൻ ഹൈക്കോടതിക്ക് അധികാരം നൽകുന്നത്. അതിനാൽ, ഉപവകുപ്പ് (4)-ലും (5)-ലും നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള രണ്ട് ആവശ്യകതകളും

2 (2018) 4 SCC 562

നിർബന്ധമാണ്, അവ അതേപടി പിന്തുടരേണ്ടതുമാണ്. തീർച്ചയായും, മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ഉപവകുപ്പ് (4) പ്രകാരം നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം രൂപീകരിച്ചതിന് ശേഷം മാത്രമാണ് രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽ അന്തിമമായി തീരുമാനിക്കാനുള്ള അധികാരപരിധി ഉണ്ടാകുന്നത്. ചിലപ്പോൾ, നിർണ്ണായകമായ നിയമപരമായ ചോദ്യം രൂപീകരിച്ച ശേഷവും, അത് അപ്പീൽ നൽകുന്നയാൾക്ക് എതിരായി മറുപടി നൽകേണ്ടിവരുന്ന കേസുകളുണ്ടാകാം. എന്നിരുന്നാലും, ഇത് ഉപവകുപ്പ് (5) പ്രകാരം പ്രതികളെ കേട്ടതിന് ശേഷം മാത്രമേ ചെയ്യാനാകൂ.

30. ഒരു അപ്പീൽ സ്വീകരിക്കുന്ന സമയത്ത്, അപ്പീൽവാദിയെ കേട്ടശേഷം, ആ അപ്പീലിൽ നിർണ്ണായകമായ ഒരു നിയമപരമായ ചോദ്യവും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല എന്ന് ഹൈക്കോടതിക്ക് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, ഉപവകുപ്പ് (4) അനുസരിച്ച് അപ്പീലിൽ അത്തരം ചോദ്യം ഉൾപ്പെടുന്നില്ല എന്ന കണ്ടെത്തൽ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്, പ്രതിഭാഗത്തിന് നോട്ടീസ് നൽകാതെതന്നെ അപ്പീൽ ഇൻ ലിമിനെ (പ്രാഥമിക ഘട്ടത്തിൽ) തള്ളിക്കളയാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു *ഇൻ ലിമിനെ* ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിക്കുമ്പോൾ, ഹൈക്കോടതി അതിന്റെ നിഗമനത്തെ സാധൂകരിക്കുന്ന കാരണങ്ങൾ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

16. ഈ കേസിൽ, അപ്പീൽ തള്ളിക്കളഞ്ഞതിന് ഹൈക്കോടതി ഒരു കാരണവും രേഖപ്പെടുത്താത്തതുകൊണ്ട്, ആ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ, അപ്പീൽ വിജയിക്കുകയും അതിനനുസരിച്ച് അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 2019.07.31-ലെ ഹൈക്കോടതിയുടെ ഉത്തരവ് റദ്ദാക്കുകയും, മേൽപ്പറഞ്ഞ നിരീക്ഷണങ്ങളുടെയും നിയമത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുതിയ തീർപ്പിനായി കേസ് ഹൈക്കോടതിക്ക് തിരികെ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ചെലവുകൾക്ക് യാതൊരു ഉത്തരവുമില്ല.

അങ്കിത് ഗ്യാൻ അപ്പീൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.